

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6579

гр. София, 02.12.2015 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 03.11.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **8571** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 46а, ал. 3 и 4 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ).

Постъпило е писмо от директора на Дирекция „Миграция“-МВР рег. № У. 536400-20865/31.08.2015 г. с характера на списък по чл. 46а, ал. 3, изр. 1 от ЗЧРБ за чужденец К. М. (Q. M.), гражданин на П., [дата на раждане], настанен в СДВНЧ.

В съответствие с практиката на Върховния административен съд на Р Б. (Определение № 9402 от 27.06.2011 г. по адм. дело № 5174/2011 г. по описа на ВАС) делото е разгледано в открито съдебно заседание.

В съдебно заседание директорът на Дирекция „Миграция“ чрез процесуалния си представител юрк. Т. изразява становище за продължаване на настаняването поради липса на документи за връщане на лицето в страната по произход.

В съдебно заседание заинтересованият чужденец се явява лично. Чужденецът моли да бъде прекратено настаняването му в СДВНЧ. Не сочи конкретен адрес, на който има намерение да пребивава и не представя доказателства за осигурена издръжка. Твърди, че като регистриран кандидат за статут на бежанец и хуманитарен статут има право да бъде настанен в РПЦ към Д..

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено следното:

К. М. (Q. M.), [дата на раждане], гражданин на П. е задържан на 26.02.2015 г. около 23.00 часа от ГПН от Г.-К.. Не разполага с документи за удостоверяване на влизането си в страната по законоустановения ред. Настанен е на 27.02.2015 г. в СДВНЧ-С. на основание Заповед за принудително настаняване рег. № 4379 ОЧ-134/27.02.2015 г. на ЗА началник на Г.-К., във връзка с негова Заповед рег. № 4379 ОЧ-133/27.02.2015 г. за прилагане на принудителна административна мярка по ЗЧРБ „Принудително отвеждане до границата на Република Б.“. К. М. е настанен в СДВНЧ без лични

документи, като по време на престоя си е попълнил идентификационен формуляр, в който се представя за гражданин на П.. Чужденецът е попълнил молба до Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет за предоставяне на закрила по реда на Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), която е регистрирана с № 536400-4737/11.03.2015 г. по описа на Дирекция „Миграция“ - МВР. С писмо рег. № 5364р-34601/23.07.2015 г. е стартирана процедура по реадмисия чрез Главна дирекция „Гранична полиция“ - МВР. В предложението на директора на Дирекция „Миграция“-МВР за продължаване на настаняването се посочва, че принудителната административна мярка не е изпълнена поради липса на документ за пътуване и затруднената идентификация на лицето.

На основание чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ е издадена Заповед рег. № 5364з-3910 от 26.05.2015 г. на директора на Дирекция „Миграция“ за продължаване на настаняването в СДВНЧ.

От представените в съдебното производство доказателства се установява, че чужденецът е регистриран по чл. 61, ал. 2 от ЗУБ на 30.09.2015 г. От експертна справка У. 3282р-21681 от 08.10.2015 г. за извършено документно-техническо изследване се установява, че чужденецът разполага с валиден паспорт на Ислямска република П.. По делото не се спори, че чужденецът доброволно е предал паспорта си. От изготвянето на справка до приключване на устните състезания няма данни какви действия са предприети от Дирекция „Миграция“ за връщане на чужденеца в държавата по произход.

Настоящият съдебен състав, като взе предвид установените факти и обстоятелства, обсъди доводите на страните и съобрази закона, достигна до следните изводи от правна страна:

Съгласно чл. 46а, ал. 3 от ЗЧРБ на всеки 6 месеца началникът на специалния дом за временно настаняване на чужденци представя списък на чужденците, които са пребивавали повече от 6 месеца в него поради наличие на пречки за извеждането им от страната. Списъкът се изпраща до административния съд по местонахождението на специалния дом. Съгласно чл. 46а, ал. 4 от ЗЧРБ след изтичане на всеки шест месеца от настаняването съдът служебно се произнася в закрито заседание с определение за продължаване, замяна или прекратяване на настаняването.

Основанията за продължаването на принудителното настаняване са регламентирани в чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ и са транспонирани от чл. 15, парагр. 6 от Директива 2008/115/ЕО. Съгласно чл. 44, ал. 8, изр. 3 от ЗЧРБ, по изключение, когато: 1. лицето отказва да съдейства на компетентните органи или 2. има забавяне при получаване на необходимите документи за принудителното отвеждане или експулсиране срокът на настаняването може да бъде продължен допълнително до 12 месеца. Следователно максималният срок за настаняване е 18 месеца. Съгласно чл. 44, ал. 8, изр. 4 от ЗЧРБ, когато с оглед на конкретните обстоятелства по случая се установи, че вече не съществува разумна възможност по правни или технически причини за принудителното извеждане на чужденеца, лицето се освобождава незабавно.

По делото е установено, че чужденецът е настанен в СДВНЧ-С. на 27.02.2015 г. и понастоящем продължава да бъде там. Настоящото производство е образувано по писмо от директора на Дирекция „Миграция“-МВР рег. № У. 536400-20865/31.08.2015 г., постъпило в АССГ на 02.09.2015 г., т. е. след изтичане на първия шестмесечен период, но преди изтичането на максимално предвидения 18-месечен период.

По делото е установено също така, че след настаняването чужденецът е регистриран

по чл. 61, ал. 2 от ЗУБ на 30.09.2015 г.

На основание чл. 67, ал. 1 от ЗУБ, принудителните административни мерки „отнемане правото на пребиваване“, „принудително отвеждане до границата“, „експулсиране“ и „забрана за влизане в страната“ не се привеждат в изпълнение до приключване на производството с влязло в сила решение. Когато е подадена молба за закрила, изпълнението на заповед за ПАМ по ЗЧРБ спрямо същото лице е допустимо само при наличието на изрично предвидените изключения по чл. 67, ал. 3 от ЗУБ - лицето да представлява опасност за националната сигурност или да е осъждано веднъж за тежко престъпление с влязла в сила присъда и да представлява опасност за обществото. Подадената молба за закрила има за последица възникването на ново качество на лицето – той е чужденец, търсещ закрила, и правното му положение се определя от нормите, които уреждат правния статус на тези лица. Правото на държавата-членка да изпълни решение за извеждане се конкурира с правото на лицето да остане на нейната територия докато се разглежда молбата му за закрила.

По смисъла на съображение 9 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (Директива 2008/115/ЕО), в съответствие с Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1.12.2005 г. относно минимални норми за процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите-членки, гражданин на трета страна, който е подал молба за убежище в държава членка, не следва да се счита за лице, което е в незаконен престой на територията на държавата-членка, до влизане в сила на отрицателно решение относно молбата или на решение, прекратяващо правото му на престой като кандидат за убежище.

По отношение на лице в такова положение задържането не е изключено предвид разпоредбата на чл. 7, § 3 от Директива 2003/9/ЕО на Съвета от 27 януари 2003 г. за определяне на минимални стандарти относно приемането на лица, търсещи убежище, която предоставя възможност на държавите-членки да задължат лицето, търсещо убежище да остане в определено място в съответствие с тяхното национално право, поради правни причини или по съображения за обществен ред.

Доколкото в случая няма данни за изключенията по чл. 67, ал. 3 от ЗУБ, т. е. изпълнението на ПАМ е недопустимо, то настаняването в СДВНЧ, чиято цел е да обезпечи изпълнението на ПАМ, е изгубило своето предназначение. Съгласно чл. 20, т. 2 от Наредба № Из-1201 от 1.06.2010 г. за реда за временно настаняване на чужденци, за организацията и дейността на специалните домове за временно настаняване на чужденци, чужденецът се освобождава от СДВНЧ, когато подадената молба за закрила по ЗУБ е допусната за разглеждане от Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, какъвто е и настоящият случай. На основание чл. 29, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, по време на производството чужденецът има право да остане на територията на Република Б. и да се движи на територията на Република Б., като съгласно ал. 4 на същия член, чужденецът се настанява в транзитен, регистрационно-приемателен център или на друго място за подслон от Държавната агенция за бежанците. От изложеното следва, че предвид подадената и регистрирана молба за статут на бежанец и хуманитарен статут и образуваното производство пред Д., към правното положение на чужденеца са приложими изцяло нормите, относими към общата политика на държавите членки в областта на убежището. Именно в изпълнение на тази политика с последните изменения на ЗУБ законодателят изрично е

предвидил по изключение да се прилагат мерки по ограничаване на свободното придвижване на чужденците, търсещи международна закрила - раздел V от глава четвърта на ЗУБ (Нов – ДВ, бр. 80 от 2015 г.), който обаче предстои да влезе в сила от 1.01.2016 г., т. е. към настоящия момент не е приложим.

Предвид липсата на предвидено в националното право основание за задържането на лицето по време на производството по предоставяне на международна закрила, чужденецът следва да бъде освободен от СДВНЧ.

Относно искането на процесуалния представител на чужденеца съдът да допусне предварително изпълнение на настоящото определение в частта на прекратяването на настаняването, съдът отбелязва, че съгласно чл. 233, ал. 1 от АПК, частната жалба не спира изпълнението на обжалваното определение или разпореждане, освен ако законът предвижда друго.

Водим от горното и на основание чл. 46а, ал. 4 от ЗЧРБ, Административен съд София-град, I отделение, 4-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕКРАТЯВА настаняването в Специален дом за временно настаняване на чужденци към Дирекция „Миграция” на К. М. (Q. M.), гражданин на П., [дата на раждане]
ПОСТАНОВЯВА незабавното освобождаване на К. М. (Q. M.), гражданин на П., [дата на раждане] от Специален дом за временно настаняване на чужденци С. към Дирекция „Миграция”.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: